

"Dwarrelt nog jouw lach"

dwarrelt nog jouw lach

er bloeiden

altijd bloemen

uit je vingers

handen droegen

een kleurrijk boeket

overgoten

met licht

uit je ogen koos

de natuur jou

als ideale set

in een choreografie

waarin de dood

op kousenvoeten

verscheen en leven ook

van bloemen verdween

zacht doofden kleuren

verschraalden geuren

van wat ook jouw

aanwezigheid was in de acte

de presence die jij altijd gaf

nu is er stilte

**maar in de stralen
van de middagzon
dwarreelt nog jouw lach
in pluisjes om en om**

wil melker

23/07/2019

www.wilmelkerrafels.deds.nl

© juli 2019, wil melker, BasicPublishing.nl